

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

- a) Czy taki przywilej osoby trzeciej zależy od tego, czy producent generycznych produktów leczniczych, któremu osoba ta dostarczyła ową substancję czynną rzeczywiście wykorzysta ją do przeprowadzenia badań i prób objętych odstępstwem w rozumieniu art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83? Czy w takim wypadku odstępstwo od ochrony patentowej ma zastosowanie również w sytuacji, w której taka osoba trzecia nie wie, czy jego klient zamierza wykorzystać ową substancję czynną do celów objętych odstępstwem i nie upewniła się, że tak jest?

Czy też wskazany przywilej osoby trzeciej zależy wyłącznie od tego, czy w momencie udostępnienia, w świetle wszystkich zachodzących okoliczności (takich jak zakres działalności przedsiębiorstwa będącego odbiorcą substancji czynnej, niewielka ilość udostępnionej substancji, zbliżające się wygaśnięcie ochrony patentowej, którą objęta jest substancja czynna, lub wiedza na temat wiarygodności odbiorcy) można racjonalnie założyć, że producent generycznych produktów leczniczych, któremu dostarczana jest substancja czynna wykorzysta ją wyłącznie do badań i prób objętych odstępstwem, prowadzonych w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu?

- b) Czy w związku z takim udostępnieniem osoba trzecia powinna sama podjąć środki w celu zapewnienia, że jej klient rzeczywiście wykorzysta daną substancję czynną wyłącznie w celu przeprowadzenia badań i prób objętych odstępstwem i czy środki, które powinien on podjąć, różnią się w zależności od tego, czy jedynie zaoferował on substancję czynną objętą ochroną patentową, czy też faktycznie ją dostarczył?

(¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) w brzmieniu ustalonym dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 136, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 9 stycznia 2014 r. – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG przeciwko Fridolin Santer

(Sprawa C-6/14)

(2014/C 129/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Strona pozwana: Fridolin Santer

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych (¹) należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w śmigłowcu należącym do przewoźnika lotniczego Wspólnoty,

- przewożona wprawdzie na podstawie umowy (konkretnie: umowy pomiędzy przewoźnikiem lotniczym a pracodawcą osób przewożonych),
- której przewóz zostaje dokonany jedynie dla celów wykonania konkretnego zadania (konkretnie: detonacji lawin) oraz
- która bierze udział w wykonaniu zadania w ten sposób, że działa jako „przewodnik” i na polecenie pilota ma podczas lotu otworzyć drzwi śmigłowca i następnie w określony sposób i przez określony czas utrzymywać je otwarte,

- a) jest „pasażerem”, czy też
- b) zalicza się do „pełniących służbę członków zarówno załogi statków powietrznych, jak i obsługi kabiny pasażerskiej”?

2. Jeżeli na pytanie 1 a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca:

Czy art. 17 ust. 1 Konwencji montrealskiej o ujednoczeniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego z dnia 28 maja 1999 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „pasażera” obejmuje w każdym razie również „pasażera” w rozumieniu art. 3 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 785/2004?

3. Jeżeli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

Czy art. 17 ust. 1 konwencji montrealskiej należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w śmigłowcu należącym do przewoźnika lotniczego Wspólnoty jest „pasażerem” na warunkach wskazanych w pytaniu 1?

⁽¹⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2001, L 194, s. 39.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 13 stycznia 2014 r. – J.B.G.T. Miljoen, druga strona postępowania:
Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-10/14)

(2014/C 129/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: J.B.G.T. Miljoen

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów stosowania art. 63 TFUE, w sytuacji takiej jak niniejsza, w której podatek od dywidend został pobrany przez państwo źródła z tytułu wypłaty dywidendy, porównanie między nierezydentem a rezydentem należy rozszerzyć na podatek dochodowy obciążający dochody z dywidend, od którego odliczono podatek od dywidend w wypadku rezydentów?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przy ocenie, czy rzeczywiste obciążenie podatkowe nierezydenta jest wyższe niż rezydenta, należy dokonać porównania pomiędzy niderlandzkim podatkiem od dywidend pobranym od nierezydenta a niderlandzkim podatkiem dochodowym należnym od rezydenta, obliczonym na podstawie zryczałtowanego dochodu, który może być przypisany w roku wypłaty dywidend wszystkim udziałom inwestycyjnym posiadanym w spółkach niderlandzkich, czy też prawo Unii Europejskiej wymaga zastosowania innego kryterium porównawczego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 15 stycznia 2014 r. – X przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-14/14)

(2014/C 129/12)

Język postępowania: niderlandzki